

Rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze dne 28.12.1960, sp. zn. 13 To 189/60, ECLI:CZ:KSBR:1960:13.TO.189.1960.1

Číslo: 44/1961

Právní věta: Při určování stupně nebezpečnosti činu pro společnost třeba přihlížet ke všem významným okolnostem. Vodítkem v tomto směru jsou hlediska, jak je uvádí (nikoli taxativně) ust. § 19 odst. 1 tr. zák. o výměře trestu, zejména však povaha spáchaného trestného činu, jehož nebezpečnost pro zájmy společnosti jest vyjádřena přímo v zákoně trestní sazbou. Teprve po takto provedeném zhodnocení případu může soud trestní stíhání s použitím § 199 odst. 2 písm. a) tr. ř. zastavit pro nepatrnou nebezpečnost pro společnost. Jestliže soud zastavuje trestní stíhání z důvodu § 192 odst. 2, písm. a) tr. ř. ještě před projednáním věci v hlavním líčení, má zaujmout stanovisko (vycházející zpravidla již z konkrétních opatření), zda a kterou společenskou organizací bude věc projednána.

Soud: Krajský soud v Brně

Datum rozhodnutí: 28.12.1960

Spisová značka: 13 To 189/60

Číslo rozhodnutí: 44

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Čin menšího významu, Obecné ohrožení, Odpovědnost kárná, Trest, Zastavení trestního stíhání

Předpisy: 86/1950 Sb. § 19

§ 192

§ 196

§ 199

§ 64 64/1956 Sb. § 163

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 44/1961 sb. rozh.

Při určování stupně nebezpečnosti činu pro společnost třeba přihlížet ke všem významným okolnostem. Vodítkem v tomto směru jsou hlediska, jak je uvádí (nikoli taxativně) ust. § 19 odst. 1 tr. zák. o výměře trestu, zejména však povaha spáchaného trestného činu, jehož nebezpečnost pro zájmy společnosti jest vyjádřena přímo v zákoně trestní sazbou.

Teprve po takto provedeném zhodnocení případu může soud trestní stíhání s použitím § 199 odst. 2

písm. a) tr. ř. zastavit pro nepatrnou nebezpečnost pro společnost. Jestliže soud zastavuje trestní stíhání z důvodu § 192 odst. 2, písm. a) tr. ř. ještě před projednáním věci v hlavním líčení, má zaujmout stanovisko (vycházející zpravidla již z konkrétních opatření), zda a kterou společenskou organizací bude věc projednána.

(Rozhodnutí krajského soudu v Brně z 28. prosince 1960 - 13 To 189/60)

Lidový soud v Brně-městě podle § 199 odst. 2 písm. a) tr. ř. zastavil trestní stíhání obžalovaného pro trestný čin obecného ohrožení podle § 192 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák.

Krajský soud v Brně napadené usnesení podle § 163 odst. 1 písm. b) tr. ř. zrušil a věc vrátil soudu první stolice k novému projednání.

Z odůvodnění:

Na obviněného podal okresní prokurátor obžalobu pro trestný čin obecného ohrožení podle § 192 odst. 1, 2 písm. b) tr. zák. Podle žalobního návrhu dopustil se obviněný vytykaného skutku tím, že ve skladě lůžkovin v budově TJ Spartak v Brně-Králově Poli odhodil hořící nedopalek cigarety a způsobil tak požár, jenž byl včas zpozorován a uhašen, avšak přesto vznikla škoda ve výši asi 1500 Kčs.

Lidový soud po předběžném projednání obžaloby dospěl k závěru, že čin, pro který jest obviněný stíhán, vykazuje jen nepatrnou nebezpečnost pro společnost [§ 192 odst. 2, písm. a) tr. ř.] a proto trestní stíhání s použitím cit. ustanovení zastavil.

Postup lidového soudu je vadný. Při určování stupně nebezpečnosti činu pro společnost třeba přihlížet ke všem významným okolnostem. Vodítkem jsou v tomto směru hlediska, jak je uvádí (nikoli taxativně) ustanovení § 19 odst. 1 tr. zák. o výměře trestu. První soud se v podstatě omezuje jen na hodnocení zjištění, týkajících se osoby pachatele a polehčujících okolností (pokud obviněný přispěl k uhašení požáru, nemůže pochopitelně jít o případ účinné lítosti ve smyslu § 64 odst. 1 tr. zák.). Zřejmě se však přehlíží povaha spáchaného trestného činu, jehož nebezpečnost pro zájmy společnosti jest vyjádřena přímo v zákoně trestní sazbou odnětí svobody od 1 do pěti let [§ 192 odst. 2, písm. a) tr. zák.]. Vždyť jen šťastnou náhodou nevznikla škoda mimořádného rozsahu, když pro další rozšíření požáru již vzniklého byly všechny podmínky. Nelze nevidět, že zavinění pachatele spočívá ve zvláště hrubé nedbalosti. Za tohoto stavu okolností, jež zvyšují nebezpečnosti činu pro společnost, svým významem převažují a neskýtají podklad pro postup opřený o ustanovení § 192 odst. 2, písm. a) tr. ř., jeví se proto nutným, aby věc byla projednána v hlavním líčení, kde bude ovšem nutné, aby kladné stránky osoby pachatele byly náležitě uváženy a došly patřičného vyjádření ve výroku o trestu.

Nutno dodat, že lidový soud, jestliže zastavuje trestní stíhání z důvodu § 192 odst. 2, písm. a) tr. ř. ještě před projednáním věci v hlavním líčení, má zaujmout stanovisko (vycházející zpravidla již z konkrétních opatření), zda a kterou společenskou organizací bude věc projednána, neboť pouhým rozhodnutím vydaným bez osobního projednání nebylo by dosaženo sledovaného výchovného cíle. Ani tomuto požadavku lidový soud nevyhověl.

Bylo proto usnesení první stolice zrušeno a věc vrácena s tím, aby lidový soud znovu postupoval podle § 196 a násl. tr. ř.